

ת"פ 67392/12/18 - מדינת ישראל נגד שרחביל עלי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 67392-12-18 מדינת ישראל נ' עלי
תיק חיצוני: 550801/2014

בפני כבוד השופטת הבכירה שרון לארי-בבלי
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם שרחביל עלי
החלטה

1. בפניי בקשת הנאשם לפסילת שופט, לפי סעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן- **חוק בתי המשפט**).
2. בין היתר, טוען הנאשם שהבעתי את כוונתי שלא לסטות מגזר הדין שהשתתי על הנאשם חרף העובדה שביהמ"ש המחוזי ביטל אותו ושלח את הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר, שלאחריו ייגזר דינו מחדש.
3. מצאתי לדחות את הבקשה מן הנימוקים המנויים להלן, אולם בטרם אדרש לבקשה אין מנוס מפירוט התנהלותו של הנאשם בתיק זה, שנדמה שבקשת הפסילה הנוכחית אינה אלא נדבך נוסף בנסיונותיו לדחות את הקץ ולהמנע מריצוי עונש בגין מעשיו.
4. כתב אישום הוגש נגד הנאשם ביום 30.12.18. הנאשם היה מיוצג, בתחילת ההליך, ע"י עו"ד מוסטפא יחיא.
5. ביום 17.6.19 הועבר הייצוג לעו"ד איברהים איאד.
6. לאחר דחיות רבות ולאור כפירת הנאשם במיוחס לו, הועבר התיק אל"י ביום 10.9.19 לשמיעת ראיות.
7. בשל נסיבות אישיות של ב"כ הנאשם, כמו גם בשל אי התייצבות של הנאשם, נדחו ההוכחות מעת לעת ורק ביום 14.6.20 החל הליך שמיעת הראיות.
8. לאחר שמיעת עד אחד בקש ב"כ הנאשם לשוחח עם הנאשם ועם ב"כ המאשימה. בתום מו"מ ממושך שהתקיים מחוץ לאולמי חזר בו הנאשם מכפירתו, הודה בעובדות כתב אישום מתוקן ומועד הטיעונים לעונש נדחה לצורך הכנת

הטיעונים. במעמד זה הצהיר ב"כ הנאשם ש"אין צורך בתסקיר" (עמ' 21 לפרוטוקול מיום 14.6.20, ש' 9).

9. ביום 27.7.20 הגיש הנאשם (בעצמו) בקשה לקבלת תסקיר. בהחלטתי מאותו יום דרשתי הבהרות לעניין הסתירה בין דברי הנאשם לדברי בא כוחו. הבהרה כאמור לא נשלחה וביום 5.8.20 טענו הצדדים לעונש, מבלי שנתבקשה שליחת הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר.

10. ביום 25.8.20 בקש הנאשם לשחרר את ב"כ מייצוג ולחזור בו מהודאה.

11. ביום 27.8.20 הוריתי על מינוי סניגור מן הסניגוריה הציבורית לייצוג הנאשם, וכן דרשתי את תגובת הפרקליטות ואת תגובת עו"ד איאד לבקשה לחזרה מהודאה.

12. ביום 23.9.20 הוגשה תגובת הפרקליטות המתנגדת לבקשה. עו"ד איאד לא הגיב לבקשה.

13. לנאשם מונה סניגור נוסף - שלישי במספר - עו"ד פארס מוסטפא.

14. ביום 16.11.20 הודיע סניגורו החדש של הנאשם שככל שתתקבל בקשתו של הנאשם לחזור בו מהודאה - תוגש בקשה לפסול את המותב מלדון בתיק.

15. ביום 17.2.21 נגזר דינו של הנאשם. במסגרת גזר הדין נדחתה גם בקשתו של הנאשם לחזור בו מהודאה.

16. הנאשם ערער - באמצעות סניגור חדש, רביעי, עו"ד חנא מאהר - על הכרעת הדין ועל גזר הדין.

17. לאחר ששמע את הערות בית המשפט חזר בו הנאשם מן הערעור על הכרעת הדין. בא כוחו בקש להחזיר את הדיון לבימ"ש השלום על מנת שהנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן, וכך נעשה.

ומן הרקע אל הבקשה שבפניי;

18. ביום 1.2.23 הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם ממנו עולה שהנאשם אמנם הביע חרטה על מעשיו אולם שירות המבחן הביע ההסתייגות בדבר יכולתו להכיר באחריותו לביצוע העבירות, תחושת הקורבנות והעובדה ש"פיתח מודעות ראשונית" (ההדגשה אינה במקור - ש.ל.ב) לקשייו ובעייתיות התנהלותו בעבר. שירות המבחן המליץ על דחייה בת 3 חודשים בה ניתן יהיה לבחון את אפשרות השתלבותו בקבוצה טיפולית.

19. ביום 5.2.23 התקיים בפניי דיון. הדיון נסב סביב בקשת שירות המבחן לדחייה כאמור.

20. ב"כ המאשימה התנגד לדחייה וציין שנוכח עברו של הנאשם - גם אם ישולב בשלב זה בהליך שיקומי הרי שהמאשימה תסכים, לכל היותר, להפחתה בת מספר חודשים בעונש המאסר אשר יושת עליו בסופו של הליך.

21. בהחלטתי הוריתי על הדחייה המבוקשת על אף שצינתי שאני עושה כן בניגוד לדעתי ועל מנת לדקדק בהחלטתו של בית המשפט המחוזי. אציין לעניין זה שמשלא החל הנאשם בהליך טיפולי/שיקומי עד מועד הגשת התסקיר (או בחמש השנים שחלפו מאז שהוגש כתב האישום ומאז השתחרר מן הכלא בגין עבירות מרמה זהות, או בתשע השנים שחלפו מאז ביצע את העבירות), הרי שדחייה בת שלושה חודשים לא תביא לשינוי המיוחל, ולכן היא מיותרת. שונה הדבר מנאשם שהחל בהליך טיפולי ומצוי בעיצומו, והדחייה מבוקשת על מנת שיסיים את שהתחיל.

22. בשל האמור בתסקיר, והעובדה שהנאשם מצוי בשלב ראשוני של לקיחת אחריות על מעשיו והכרה בהתנהלותו העבריינית, ציינתי שצודק ב"כ המאשימה שגם אם יחל הנאשם בהליך שיקומי, לא יהיה לכך משקל רב במסגרת גזר הדין. בהתאם לאמור בתסקיר הנאשם אינו מצוי בשלב שיקומי המצדיק חריגה ממתחמי ענישה. אוסיף על כך את שצינתי בהרחבה לעיל - הנאשם אמנם חזר בו מכפירה והודה במיוחס לו בכתב אישום מתוקן, אולם לאחר מכן בקש לחזור בו מהודאה וגם בערעור עמד על חפותו. רק לאחר ששמע את הערות בית המשפט המחוזי נאות לחזור בו מן הערעור על הכרעת הדין. התסקיר שהוגש מעלה שאין מדובר במי שהפנים את חומרת מעשיו ונוטל אחריות מלאה על העבירות בהן הורשע, ועל כן ציינתי את שצינתי בהחלטתי.

23. אכן פניתי אל ב"כ המאשימה ושאלתי מדוע הורה בית המשפט המחוזי על שליחת הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר לאחר שבא כוחו, עו"ד איאד, ויתר על כך (ר' ס' 8 לעיל), ואם כך סברה ערכאת הערעור, מדוע החזירה אליי את התיק לגזירה מחדש, ולא גזרה את עונשו של הנאשם במסגרת הערעור. המדובר היה בשאלה אינפורמטיבית לחלוטין.

24. הערותיי כפי שמצטט הנאשם בבקשת הפסילה באו לידי ביטוי **במלואן** בהחלטתי.

25. בשל האמור הוגשה ביום 20.2.23 בקשת הנאשם (שלא באמצעות בא כוחו) לפסילתי.

26. בו ביום נתבקשה תגובת המאשימה, אשר הוגשה ביום 2.3.23. מן התגובה עולה, בקליפת האגוז, שהמאשימה סבורה שאין בדברי ביהמ"ש כדי להעלות עילת פסלות. עוד מתייחסת המאשימה לדחיות המרובות בתיק זה ולרושם - לו אני שותפה, כאמור - שכל מטרת הנאשם היא לדחות את סיום תיק זה.

27. סעיף 77א לחוק בתי המשפט מורה כדלקמן:

77א. (א) שופט לא ישב בדין אם מצא, מיזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט.

28. לשונו של סעיף 77א מורה כי המבחן לפסילת שופט הוא מבחן קיומן של נסיבות אשר יש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים. הוטמע לא אחת כי אותו חשש ממשי אינו נבחן מנקודת מבט סובייקטיבית, כי אם נבחן על פי זווית ראייה אובייקטיבית (ראו: ע"פ 344/99 בשן נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(2) 599, 612 (1999)).

29. בנסיבות העניין שבפניי אינני סבורה שקיים חשש ממשי או בכלל למשוא פנים. אין מדובר בהבעת דעה בטרם נשמעו ראיות בעניינו של הנאשם. הנאשם הורשע, ערער וחזר בו מן הערעור על הכרעת הדין. בכך למעשה מדובר בהודאה חלוטה במעשים המיוחסים לו בכתב האישום המתוקן.

30. דבריי נכתבו לאחר שהוגש תסקיר בעניינו של הנאשם, ממנו עולה שעד כה הוא לא החל בשום הליך שיקומי.

31. יצוין לסיום שגם אם ביטל בית המשפט המחוזי את גזר הדין והנאשם נשלח לשירות המבחן הרי שההנמקות שבבסיס גזר הדין, הערכים המוגנים, המתחמים ונסיבות ביצוע העבירה לא השתנו. זאת התקשה הנאשם לקבל.

32. אין בכל האמור לעיל כדי להוות גמירות דעת של ביהמ"ש לעניין העונש שיוטל על הנאשם בסופו של הליך, ואשר יביא בחשבון את האמור בתסקיר הסופי.

33. נוכח כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י' אדר תשפ"ג, 03 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.